

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 (C 23/2010 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)) przyznanej przez Królestwo Hiszpanii na rozwinięcie naziemnej telewizji cyfrowej na odległych i mniej zurbanizowanych obszarach (za wyjątkiem Kastylii — La Manchy). Decyzja ta uznała rzeczoną pomoc za sprzeczną z rynkiem wewnętrznym, nakazując jej odzyskanie.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE z uwagi na brak istnienia w niniejszej sprawie jakiegokolwiek korzyści gospodarczej na rzecz podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą, jak również na brak selektywności środka oraz na brak zakłócenia konkurencji.
- 2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 106 ust. 2 i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, ponieważ nie wykazano, że naruszono zasadę neutralności technologicznej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia postępowania w dziedzinie pomocy państwa, dokładniej z uwagi na jego nadmierne przedłużanie się, brak uwzględnienia przedstawionych dowodów, jak również z uwagi na brak spójności i celowości czynności postępowania.
- 4) Czwarty zarzut, podniesiony tytułem pomocniczym, oparty na naruszeniu zasad pewności prawa, równości, proporcjonalności i pomocniczości oraz związanego z tym braku obowiązku odzyskania pomocy, w zakresie w jakim art. 14 rozporządzenia Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. U. L 83, s. 1), nie zobowiązuje do takiego odzyskania w sytuacji, gdy zostały naruszone podstawowe zasady prawa Unii.
- 5) Zarzut czwarty, również podniesiony tytułem pomocniczym, oparty na naruszeniu prawa do informacji ustanowionego przez Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej i wynikającym stąd brakiem obowiązku odzyskania pomocy.

**Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. —
Comunidad Autónoma del País Vasco i Iteizpi, SA
przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa T-462/13)

(2013/C 304/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) i Iteizpi, SA (Bizkaia, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, M. Muñoz de Juan, y N. Ruiz García, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie i uwzględnienie podstaw nieważności przedstawionych w niniejszej skardze;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a zwłaszcza art. 1 decyzji, w zakresie w jakim stwierdza się istnienie pomocy państwa sprzecznego z rynkiem wewnętrznym;
- stwierdzenie nieważności, w konsekwencji, nakazów odzyskania pomocy zawartych w art. 3 i 4 decyzji; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją w niniejszej sprawie jest ta sama decyzja, co w sprawie T-461/13 Hiszpania przeciwko Komisji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu prawa poprzez zaklasyfikowanie procesu przechodzenia do telewizji cyfrowej (digitalizacji) jako pomocy państwa.
 - W tym zakresie podnosi się, że Komisja popełniła błąd w ocenie art. 171 ust. 1 TFUE, w szczególności w świetle wyroku w sprawie Altmark o usługach publicznych i w konsekwencji popełniła błąd odnośnie do istnienia samej pomocy państwa w niniejszej sprawie.
 - W tym zakresie dodaje, że środki badane w decyzji były wcześniej przeznaczone na zapewnienie transmisji sygnału telewizji cyfrowej w tzw. obszarze II (obszar lub terytorium, który nie jest obsługiwany przez operatorów na podstawie kryteriów handlowych, i gdzie ludność, w braku interwencji publicznej, zostałaby pozbawiona dostępu do telewizji).
 - Z drugiej strony skarżący zauważają, że zasada „neutralności technologicznej” nie może pozbawiać państw członkowskich swobodnego uznania, przyznanego im przez traktaty przy organizacji usług publicznych.

- W każdym razie, organy krajowe wybrały dla obszaru II technologię naziemną, a nie satelitarną, z uwagi na to, że pierwsza opcja wydawała się bardziej logiczna, ekonomiczna i skuteczna z uwagi na wcześniejsze istnienie naziemnej sieci analogowej, finansowanej z funduszy publicznej, która pokrywała obszar II.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu prawa przy ocenie zgodności pomocy.

— Pomocniczo, i na wypadek, gdyby stwierdzono istnienie pomocy państwa, strony skarżące uważają, że rzeczona pomoc powinna zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 106 ust. 2 i 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu prawa przy ocenie istniejącej pomocy

— W tym zakresie twierdzi się, również pomocniczo, że w każdym razie sporna pomoc powinna zostać uznana za pomoc istniejącą. Z uwagi na wcześniejsze istnienie publicznej sieci telewizyjnej, chodziłoby w rzeczywistości o zwykłą modyfikację i aktualizację tej sieci, bez zmiany jej przeznaczenia.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — Comunidad Autónoma de Galicia przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-463/13)

(2013/C 304/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad Autónoma de Galicia (Santiago de Compostela, Hiszpania) (przedstawiciele: M. Lorenzo Outón, P. Egerique Mosquera, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, poprzez orzeczenie, że przypadku Comunidad Autónoma de Galicia dokonane czynności nie stanowiły bezprawnej pomocy państwa;
- pomocniczo, na wypadek nieuwzględnienia wcześniejszego wniosku, o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, poprzez stwierdzenie, że RETEGAL nie jest bezpośrednim beneficjentem bezprawnej pomocy państwa; i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją w niniejszej sprawie jest ta sama decyzja, co w sprawie T-461/13 Hiszpania przeciwko Komisji oraz w sprawie T-462/13 Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do już podniesionych w ww. sprawach.

Podnosi się, w szczególności:

- 1) Naruszenie prawa przy stwierdzeniu istnienia pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE.
- 2) Naruszenie art. 106 ust. 2 TFUE w ten sposób, iż Komisja nie stwierdziła, że sporne środki są zgodne z rynkiem wewnętrznym.
- 3) Naruszenie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja przyznając co prawda, że w sektorze publicznym istnieją braki strukturalne oraz że kwestionowana interwencja publiczną leży w interesie powszechnym, kwalifikuje pomoc państwa jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym z powodu naruszenia kryterium neutralności technologicznej.
- 4) Popęlenie błędu w ustaleniach co do istnienia po stronie RETEGAL, stanowiącego instrumentalny środek Comunidad Autónoma de Galicia, przymiotu bezprawnej pomocy państwa, w zakresie w jakim środek ten ograniczył się do nabycia i instalacji sprzętu finansowanego ze spornych funduszy publicznych, w celu późniejszego przekazania ich użytkownikom na rzecz gmin, aby mogły one świadczyć usługę publiczną transmisji telewizyjnych na obszarach wiejskich i odległych, tak aby w ten sposób pokryć lukę na rynku istniejącą na tych obszarach.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, SA (Retegal) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-464/13)

(2013/C 304/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, SA (Retegal) (Santiago de Compostela, Hiszpania) (przedstawiciele: F. García Martínez i B. Pérez Conde, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, poprzez orzeczenie, że przypadku Comunidad Autónoma de Galicia dokonane czynności nie stanowiły bezprawnej pomocy państwa;